

Cesta svetla

Viera každého kresťana a každého kresťanského spoločenstva sa často prirovnáva k ceste, ktorá predpokladá postupný rast a postupné, stále zodpovednejšie včleňovanie sa do života Cirkvi. Preto je prirodzené, aby sa pobožnosti stávali cestami, ktoré nás majú kamsi priviesť. Takouto pobožnosťou je aj CESTA SVETLA

Nadväzuje na cestu kríža. Začína sa pri hrobe, z ktorého vyráža výbuch radosti z Kristovho zmŕtvychvstania a vrcholí na vrchu Tábor, alebo presnejšie vo večeradle vyliatím Ducha Svätého.

ÚVOD

K: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

V: Amen.

Vo svetle Božieho slova chceme uvažovať o niektorých evanjeliových scénach, ktoré budú zastaveniami nášho rozjímania. Pomôžu nám ponoriť sa srdcom do ústrednej udalosti dejín spásy, do Ježišovho vzkriesenia.

Dajme sa teda viesť spoluautormi Svätého Písma, evanjelistami, ktorí nám rozprávajú o udalostiach, stretnutiach a prvých svedectvách o víťazstve Ježiša Krista nad hriechom a smrťou.

Panna Mária, veľká postava dejín spásy, blahoslavená lebo prvá uverila, nech je nám vzácnou sprievodkyňou na našej ceste v ústrety Vzkriesenému.

Modlime sa:

Všemohúci Otče,
zošli na nás svojho Ducha svetla,
aby sme prenikli do tajomstva
Veľkej noci tvojho Syna, ktorý
nám ukazuje pravý osud

človeka. Prosíme, posilni nás v
láske,

aby sme boli vernými svedkami tvojho prechodu zo smrti do života.

Lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen.

1. ZASTAVENIE

PAN JEŽIŠ VSTAL Z MŔTVYCH

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Anjel sa prihovoral ženám: „Vy sa nebojte! " Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho

tu, lebo vstal, ako povedal: Pod'te, pozrite si miesto, kde ležal. (Mt 28,5-6)

Ženy chceli preukázať poslednú úctu k telu, ktoré malo byť podľa nich definitívne pochované. Ale v Božom pláne nebolo, aby smrť navždy porazila život. Je tu zemetrasenie, strach vojakov, otvorený a prázdny hrob. Anjel uist'uje ženy a oznamuje im: "Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal". On, ktorý je zálohou života, neumiera, je základom našej odvahy, účinným znakom lásky, ktorá vyháňa strach. Po Veľkej noci nie sme sami, ponechaní sami na seba. Ved' on žije stále, aby sa za nás prihováral. Základom našej istoty je Pán Ježiš, víťaz nad smrťou a nad peklom

Prosba:

PANE, PROSÍME ŤA, ABY SME ROVNAKO AKO TIETO ŽENY, VERILI V POSOLSTVO ANJELA, ŽE SI SKUTOČNE VSTAL Z MŔTVYCH, ŽE ŽIJEŠ A DÁVAŠ SA NÁM POZNAŤ.

Pod'akovanie:

ĎAKUJEME TI, PANE, ZA DAR VIERY, KTORÁ NÁM UMOŽŇUJE VNÍMAŤ ŤA AKO ŽIVÉHO A BLÍZKEHO.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

2. ZASTAVENIE

PETER A JÁN PRI PRÁZDNOM HROBE

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Potom prišiel aj Šimon Peter, ktorý ho nasledoval a vošiel do hrobu. Videl tam položené plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Lenže tá nebola pri plachtách, lež osobitne zvinutá na inom mieste. Vtedy vošiel aj druhý učeník, ten, čo prišiel k hrobu prvý, a videl i uveril. (Jn 20,6-8)

Božie dielo, ktoré sa uskutočnilo Kristovým zmŕtvychvstaním, je také veľké a nečakané, že spočiatku nemôže vniknúť do nepripravených srdc učeníkov. Magdaléna vidí prázdny hrob a myslí si, že niekto telo skryl. Upozorní učeníkov. Peter a ten ďalší utekajú a vidia. A začínajú veriť. Ale zmätok sa ešte nevytratil. Stratili telesnú prítomnosť Učiteľa a ešte im nie je všetko jasné. Nestáva sa aj nám niečo podobné? Nedali sme sa aj my oklamať pocitmi, ktoré majú bližšie k matérii než k duchu? Koľkokrát sa nám stane, že hľadáme Ježiša v prázdnom hrobe. Mali by sme sa nechať viesť vnuknutiami jeho Ducha, prijatím jeho Slova a nie našim uvažovaním a túžbami.

Prosba:

PANE, PROSÍME ŤA, ABY SME VNÍMALI TVOJE ZNAMENIA, KTORÉ NÁM PRIPRAVUJEŠ KAŽDÝ DEŇ. DAJ NÁM, PROSÍME, PANE, OTVORENÉ OČI, UŠI A PREDOVŠETKÝM SRDCE, ABY SME SI VŠÍMALI ZNAMENIA, SKRZE KTORÉ CHCEŠ POSILNIŤ NAŠU VIERU V TVOJE ZMŔTYCHVSTANIE. *Pod'akovanie:*

ĎAKUJEME TI, PANE, ZA KAŽDÚ CHVÍĽU, KEĎ SME V SITUÁCIU, KTORÁ NÁS POSTRETĽA, ROZOZNALI ZNAMENIA TVOJEJ NEŽNEJ LÁSKY A PRÍTOMNOSTI.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

V: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

3. ZASTAVENIE

JEŽIŠ SA ZJAVUJE MÁRII MAGDALÉNE

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Ježiš ju oslovil: „Mária!" Ona sa obrátila a po hebrejsky mu povedala: „Rabbuni, " čo znamená

Učiteľ. Ježiš jej povedal: „Už ma nedrž, veď som ešte nevystúpil k Otcovi; ale choď k mojim

bratom a povedz im: Vystupujem k môjmu Otcovi a vášmu Otcovi, k môjmu Bohu a vášmu Bohu." Mária Magdaléna išla a zvestovala učeníkom: „Videla som Pána," a že jej toto povedal. (Jn 20, 16-18)

Magdaléna je vzorová postava našej ľudskosti. Ježiš z nej vyhnal diabla, vládcu sveta a vytvoril k nej taký hlboký vzťah, že si bola istá, že bez Učiteľa už nemôže existovať. Preto ho nástojčivo hľadá a pritom nevie, že on prvý, Verný, Pravdivý vyhľadáva ju. Spozoruje ho, ale ho nespoznáva, kým ju nezavolá po mene: "Mária!". Konečne spoznanie, prekypujúca radosť zo stretnutia s tým, ktorého nebeský Otec pomenoval milovaný Syn. Ešte to však nie je radosť z definitívneho a úplného vlastníctva. Ježiš ešte nevystúpil k Otcovi. A Mária, vykúpená hriešnica, sa stane vyvoleným poslom radosťnej zvesti: "Choď k mojim bratom a povedz im: "Vystupujem k môjmu Otcovi i vášmu Otcovi, k môjmu Bohu a vášmu Bohu".

Prosba:

VZKRIESENÝ JEŽIŠU, TY NÁS VOLÁŠ MENOM, PRETOŽE NÁS MILUJEŠ.

POMÔŽ NÁM, ABY SME

KRÁČALI PO CESTÁCH SVETA V RODINE, V ŠKOLE, V PRÁCI AKO TVOJI PRIATELIA A DOKÁZALI

HLÁSAŤ TO, ČO SI NÁM ZVERIL.

Pod'akovanie:

ĎAKUJEME TI, PANE, ZA KAŽDÚ CHVÍĽU, KEĎ SME POČULI, ŽE NÁS VOLÁŠ MENOM A MOHLI SME SA S TEBOU STRETNÚŤ.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!
V: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

4. ZASTAVENIE

JEŽIŠ SA ZJAVUJE EMAUZSKÝM UČENÍKOM

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.
V: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

V ten deň išli dvaja z nich do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stádií a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. (Lk 24, 13-16)

Ženy sa už stretli s Ježišom. Muži sú ešte omráčení udalosťami a svoj pohľad nevedia upriamiť tam, kde by našli toho, ktorý im chýba. Ježiš prevezme iniciatívu a pridá sa k dvom počestným do Emáuz. Vyhreší ich pre hluchotu na Božie slovo a ako pravý Učiteľ a Zjavovateľ im otvorí myseľ i srdce, aby mohli pochopiť Písmo. Seba ponúkne ako kľúč, ktorým môžu všetko pochopiť. *Prosba:*

PANE, AJ MY NIEKEDY PREŽÍVAME KRÍZU VO VIERE, POCHYBUJEME O TVOJEJ PRÍTOMNOSTI A POMOCI, O ZMYSLUPLNOSTI TOHO, ČO ROBÍME A V ČO VERÍME. PROSÍME, PRÍDĽ NÁM V TÝCHTO CHVÍLACH NAPROTI. DAJ NÁM CHÁPAVÉ SRDCE, ABY SME VO SVÄTOM PÍSME A VO SVIATOSTIACH NACHÁDZALI ODPOVEDE NA NAŠE OTÁZKY.

Pod'akovanie:

ĎAKUJEME TI, PANE, ŽE VO CHVÍLACH KRÍZY NAŠEJ VIERY KRÁČAŠ S NAMI.
K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!
V: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

5. ZASTAVENIE

JEŽIŠ SA DÁVA SPOZNAŤ PRI LÁMANÍ CHLEBA

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.
V: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. (Lk 24, 30-31)

Cesta do Emáuz je symbolom našej cesty životom. Dvaja učenci hľadajú toho, ktorého ešte nespoznávajú a ktorý je s nimi. Keď sa začína zvečerievať, z ľudskej slušnosti mu ponúknu pohostenie. Ale v skutočnosti on klope na dvere a chce byť ich hosťom a pripravuje sa dať im svoj chlieb. V tom sa im otvorili oči a spoznali ho. Cesta našej viery si vyžaduje pokrm, ktorý by nám dal silu pokračovať v ceste. A ním môže byť iba on. On je Chlieb života. Takým sa prejavil v Emauzách a obaja sa vydajú na cestu, z evanjelizovaných sa stávajú evanjelizujúci. Keď prídu do Jeruzalema, uvedomia si, že ich opäť predišiel: "Pán naozaj vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi". V celom našom kresťanskom živote je to stále on, čo nás sprevádza a predchádza. My spoločne kráčame so Vzkrieseným, vo Vzkriesenom a ku Vzkriesenému.

Prosba:

PANE, TY NÁM UMOŽŇUJEŠ ZÚČASTNIŤ SA NA ZÁZRAKU EUCHARISTIE. DAJ, ABY SME VŽDY JASNE VIDELI TVOJU TVÁR, ŽI MEDZI NAMI, PRETOŽE BEZ TEBA NEMÁ NÁŠ ŽIVOT ZMYSEL A NAPLNENIE.

Pod'akovanie:

PANE, ĎAKUJEME TI, ŽE ŤA SMIEME PRIJÍMAŤ PRI SVÄTEJ OMŠI.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!
V: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

6. ZASTAVENIE

JEŽIŠ SA ZJAVUJE UČENÍKOM

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Kým o tom hovorili on sám zastal uprostred nich a povedal im: „Pokož vám.“
Zmätení a naľakaní si mysleli, že vidia ducha. (Lk 24, 36-37)

Pedagogický prístup Pána Ježiša tu dosiahol vrchol. Zjaví sa im, pozdraví bežným pozdravom: "Pokož vám", a ich údiv prekoná tým, že sa ukáže taký, aký je, ako opravdivý človek, ochotný nielen nechať sa dotknúť, pretože "duch nemá mäso a kosti", ale ochotný je dokonca pýtať si pokrm a jesť s nimi tak, ako to urobil v Emauzách. Urobí to s nimi viackrát a táto skutočnosť sa stane súčasťou ich svedectva o jeho zmŕtvychvstaní: "My sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili". Pán Ježiš sa nezjavil ako nejaká nádherná myšlienka, ale ako konkrétna skutočnosť, ktorá nás síce nekonečným spôsobom prevyšuje, ale súčasne sa skláňa k nášmu prirodzenému spôsobu, že sme mäso a kosti. V ňom je to stále Boh, ktorý nám chce byť na dosah, aby si nás mohol pritiahnúť k sebe.

Prosba:

PANE, CHCEME ŤA PROSIŤ O NAŠE SPOLOČENSTVO, DO KTORÉHO PATRÍME, NAŠE RODINY, FARNOSTI. TY VIDÍŠ, AKO POTREBUJÚ, ABY SI IM DAROVAL SVOJ POKOJ. ZAŽEŇ SVOJOU PRÍTOMNOSŤOU VŠETKY POCHYBNOSTI, V KTORÝCH SA TOPÍME. PANE, OŽIV NAŠE VZŤAHY A NAŠU VIERU.

Pod'akovanie:

PANE, ĎAKUJEME TI ZA DAR SPOLOČENSTVA.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

V: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

7. ZASTAVENIE

JEŽIŠ DÁVA UČENÍKOM MOC ODPÚŠŤAŤ HRIECHY

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učenci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokož vám!“ (Jn 20, 19)

Kristov prístup je čoraz hlbší a nástojčivejší, vplýva na život, chce z nich vytvoriť nových ľudí. Nielenže im praje pokoj, ale im ho naozaj dáva. Nechal sa spoznať tým, že im ukázal prebodnuté ruky a nohy. Opakuje: "Pokož vám", a dodáva: "Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás". Tým majú veľký podiel na jeho Božskom poslaní. Preto na nich vdýchne, ako by im chcel dať dych života, ktorý Stvoriteľ vložil do prvého Adama, aby im komunikoval princíp života, ozajstnú účasť na jedinom živote. Preto po tomto geste nasleduje slovo: "Prijmite Ducha Svätého".

A vysvetlí im jeho dopad: majú komunikovať život a odstraňovať jediné pravé prekážku, ktorá sa stavia proti životu, a tou je hriech. Učenci, muži, ktorí sú slabí a nedokonalí ako my, budú mať neuveriteľnú moc odpúšťať hriechy, zničiť ich v samotných Božích očiach.

Prosba:

PANE, PROSÍME ŤA, OBNOV V NÁS DUCHA VYTRVALOSTI, ABY TAK AKO SAMI NA SEBE POCIŤUJEME TVOJE MILOSRDENSTVO, BOLI SME SCHOPNÍ HO PREJAVOVAŤ AJ VOČI NAŠIM BLÍZKYM.

Pod'akovanie:

PANE, ĎAKUJEME TI ZA KAŽDÚ P RIJATÚ SVIATOSŤ ZMIERENIA. ĎAKUJEME TI ZA TENTO VEĽKÝ DAR, KEDY MÔŽEME PRI TVOJICH NOHÁCH ZLOŽIŤ VŠETKY NAŠE HRIECHY, OBAVY A SLABOSTI.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

8. ZASTAVENIE

JEŽIŠ POSILŇUJE TOMÁŠOVU VIERU

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Potom povedal Tomášovi: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!

A nebuď neveriaci, ale veriaci!" Tomáš mu odpovedal: „Pán môj a Boh môj!" (Jn 20, 27-28)

Apoštol Tomáš, jeden z jedenástich, ešte nestretol Zmŕtvychvstalého. Svojím pochybovaním vyprovokuje Ježišovo milosrdenstvo k ďalšiemu pedagogickému kroku, ktorý je aj v náš prospech. Požehnané pochybovanie, ktoré v Ježišovej veľkodušnosti vyvolá prekvapujúcu veľkorysosť trpezlivo nástožiť na Tomášovom obrátení. Tomáš pred Učiteľom konečne kapituluje: "Pán môj a Boh môj!" Túto bezpodmienečnú, ale oneskorenú kapituláciu Ježiš komentuje: "Uveril si, lebo si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili".

Prosba:

PANE, CHCEME ŤA PROSIŤ ZA NAŠU VIERU, VIERU NAŠICH NAJBLIŽŠÍCH A TÝCH, ZA KTORÝCH NESIEME ZODPOVEDNOSŤ. CHRÁŇ V NÁS VIERU, TÚŽBU MILOVAŤ ŤA A NAPLŇUJ NÁS RADOSTNÝM VEDOMÍM, ŽE SI „PÁN MÔJ A BOH MÔJ“.

Pod'akovanie:

PANE, ĎAKUJEME TI ZA TO, ŽE HĽADÁŠ CESTY, AKO UKÁZAŤ SVETU, ŽE SI VSTAL Z MŔTVYCH.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

V: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

9. ZASTAVENIE

JEŽIŠ SA ZJAVUJE UČENÍKOM PRI TIBERIADSKOM MORI

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Keď sa už rozodnilo, stál Ježiš na brehu; ale učeníci nevedeli, že je to Ježiš. A Ježiš sa ich opýtal: „Deti, máte niečo na jedenie?" Odpovedali mu: „Nemáme." On im povedal: „Spustite sieť z pravej strany lode a nájdete." Oni spustili a pre množstvo rýb ju už nevládali vytriahnuť. (Jn 21, 4-6)

Keďže sa po Veľkej noci všetko stáva novým, Ježiš znova volá učeníkov, aby ho nasledovali. Nájde ich unavených, pretože celú noc lovili ryby a pritom nič nechytli. Učeník, ktorého Ježiš miloval ho spozná. Peter, prudký ako zvyčajne, skočí do vody a hneď k nemu dopláva. Nájde ho, ako chystá jedlo. On sa však na nich obráti, aby k spoločnému stolovaniu prispeli s tým, čo ulovili. Božské a ľudské sa stretnú pri spoločnom pokrme, ktorý má väčšiu hodnotu ako samotné ryby a chlieb. Odteraz už bude Učiteľ stále s nimi a bude sa o nich starať. Ale vždy bude chcieť, aby každý z nich robil pre evanjeliové kráľovstvo to, čo je v jeho silách: aby sadili, polievali, namáhali sa, aj keď silu k vzrastu dá iba on.

Prosba:

PANE, ČASTO SI NEVIEM E DAŤ RADY V PRÁCI, VO VZŤAHOCH, V SLUŽBE, KTORÚ KONÁME. PROSÍME ŤA, NAUČ NÁS KAŽDÝ DEŇ SA STRETÁVAŤ S TEBOU V MODLITBE A NAČÚVAŤ TVOJÍM ZÁMEROM A PRIANIAM S NAŠIM ŽIVOTOM.

Pod'akovanie:

ĎAKUJEME TI, PANE, ZA TO, ŽE MÔŽEME POČUŤ TVOJ HLAS A POZNÁVAŤ TVOJU VÔIU.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

V: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

10. ZASTAVENIE

JEŽIŠ UDEĽUJE PETROVI PRIMÁT V CIRKVI

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Pýtal sa ho tretí raz: „Šimon, syn Jánov, máš ma rád?“ Petra zarmútilo, že sa ho tretí raz spýtal: „

Máš ma rád?“, a povedal mu: „Pane, ty vieš všetko, ty dobre vieš, že ta mám rád.“ Ježiš mu povedal „Pas moje ovce!“ (Jn 21,17)

Svojím zmŕtvychvstaním Ježiš Kristus založil nové a definitívne ľudstvo. Dopĺňa svoje dielo tým, že mu vtlača svoju štruktúru, ktorá mu umožňuje byť prítomným počas stáročí v ľudských dejinách, to jest vo svojej Cirkvi. Peter je základ tejto budovy. Ježiš sa ho pýta: "Šimon, syn Jánov, miluješ ma?". Táto otázka, okrem iného, chce povedať, že láska, ktorú od svojich žiada Ježiš Kristus, nemá byť iba čisto filantropická, iba priateľstvo medzi ľuďmi, ale je to vyššia láska, agape, ktoré vyviera z Otca. Peter sa má stať viditeľným predĺžením prítomného, no neviditeľného vzkrieseného, pastiera, ktorý jediný predstavuje Dobrého pastiera.

Prosba:

PANE, TY NEPOVAŽUJEŠ ZA PROBLÉM BUDOVAŤ BOŽIE KRÁĽOVSTVO NA ĽUĎOCH, KTORÍ ŤA NERAZ ZAPRELI. AJ NÁS POSIELAŠ DO SVOJEJ SLUŽBY. PROSÍME ŤA, ABY SME TI NESLÚŽILI IBA PRETO, ŽE SA TO MUSÍ, ALE VZBUĎ V NÁS SKUTOČNÝ VZŤAH LÁSKY K TEBE. *Pod'akovanie:* ĎAKUJEME TI, PANE, ŽE SA NA NÁS POZERÁŠ OČAMI LÁSKY.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

V: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

11. ZASTAVENIE

JEŽIŠ POSIELA UČENÍKOV DO CELÉHO SVETA

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Ježiš pristúpil k nim a povedal im: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Chod'te teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna, i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal: „A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ (Mt 28,18-20)

Keď mal Ježiš vystúpiť k Otcovi, zjavil sa učeníkom, aby sa s nimi rozlúčil. Niektorí však ešte stále pochybujú. Cirkev, ktorá sa má predstaviť svetu, je rozdelené ľudské spoločenstvo! Napriek tomu práve jej, týmto ľudským a slabým učeníkom, Učiteľ zveruje pokračovanie svojho diela. Uisťuje ich všeobecnou mocou, ktorú on sám dostal na nebi a na zemi. Ich úlohou bude učiť všetky národy, vytvoriť z nich ďalších učeníkov. Je to teda svetlo, ktoré z Krista vyžaruje a prostredníctvom činnosti učeníkov sa bude šíriť po celom svete. Cestou svetla je Kristova Cirkev.

Uisťuje ju: "Hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta".

Prosba:

PROSÍME ŤA, PANE JEŽIŠU, NAPLŇ NAŠE SRDCIA SVOJOU LÁSKOU A NÁDEJOU, ŽE TY SI STÁLE S NAMI. ČO BY NÁM OSOŽILO HOVORIŤ PRED DRUHÝMI O TEBE, KEBY SME ŤA NEMALI VO SVOJOM SRDCI. PRETO ŤA PROSÍME, ZAPÁL NÁS SVOJOU LÁSKOU A UČIŇ NÁS SVOJIMI NÁSTROJMI, ABY SME SVEDČILI O TEBE.

Pod'akovanie:

ĎAKUJEME TI, PANE, ZATVOJU DÔVERU, KTORÚ DO NÁS VKLADÁŠ.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

V: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

12. ZASTAVENIE

JEŽIŠ VYSTUPUJE DO NEBA

K: Klaniame sa ti, Ježišu a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Keď to povedal, pred ich očami sa vzniesol a oblak im ho vzal spred očí. A kým uprene hľadeli k nebu, ako odchádza, zastali pri nich dvaja muži v bielom odeve a povedali: „Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol od vás vzatý do neba, príde tak ako ste ho videli do neba odchádzať.“ (Sk 1, 9-11)

Ježiš sa lúči so svojimi učeníkmi. Začína sa cesta jeho najbližších učeníkov, jeho Cirkvi, zo storočí do storočí. Bude to dlhá cesta časom a priestorom, od Jeruzalema až po celú Palestínu, po celom svete. Ježiš sa od nich viditeľne vzdáľuje. Istotne sa vráti, ale nie hneď. Od chvíle, keď ho nebeský Otec v nebi povýšil nad všetko stvorenstvo, nebeské brány sú už bez mreží. Cesta svetla vedie do domu spoločného Otca. Kristus, ktorý vystúpil na nebesia, všetkým pripravuje príbytok. Všetkých nás tam čaká.

Prosba:

PANE, TÚŽIME PO TEBE A PO NEBI. PROSÍME ŤA, POMÁHAJ NÁM, ABY SME SA V ŽIVOTE NENECHALI UNÁŠAŤ SVETOM, BOHATSTVOM A POMINUTEĽNIMI VECAMI. DAJ NÁM SILU ROZOZNÁVAŤ, ČO NÁS PRIBLIŽUJE K TEBE A K NAŠEJ SPÁSE, ABY SME ŤA RAZ MOHLI UZRIEŤ V NEBI.

Pod'akovanie:

ĎAKUJEME TI, PANE, ŽE MÔŽEME VERIŤ TVOJIM SLOVÁM AKO ISTOTE V NAŠOM ŽIVOTE.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

V: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

13. ZASTAVENIE

S MÁRIOU V OČAKÁVANÍ DUCHA SVÄTÉHO

K: Klaniame sa ti, Ježišu a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Títo všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách spolu so s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi. (Sk 1, 14)

Obdobie Cirkvi sa začína modlitbou. Tak ako Kristus trávil dlhé chvíle v modlitbe, aj pre kresťanov opravdivým oporným bodom vždy bude sústredený a hlboký rozhovor s Otcom, Synom a Duchom Svätým. Táto prvopočiatková kresťanská modlitba je zvolaním a očakávaním Ducha Svätého, je modlitbou všetkých bratov a sestier, zhromaždených spolu s Ježišovou Matkou Máriou. Koľko svetla vyžaruje pre nás z tejto cesty svetla!

Prosba:

PANE, CHCEME ŤA PROSIŤ O JEDNOTU V NAŠICH RODINÁCH, FARNOSTIACH A SPOLOČENSTVÁCH. UČ NÁS SPOLOČNE SA MODLIŤ. PANNA MÁRIA, PRIHOVÁRAJ SA ZA NÁS, ABY SME DOKÁZALI BYŤ V MODLITBE VYTRVALÍ.

Pod'akovanie:

ĎAKUJEME TI, PANE, ŽE MÁŠ PRE NÁS VŽDY ČAS A DOKÁŽEŠ NAČÚVAŤ VŠETKÝM NAŠIM MODLITBÁM.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

V: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja

14. ZASTAVENIE

JEŽIŠ ZOSIELA UČENÍKOM DUCHA SVÄTÉHO

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

V: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste. Tu sa náhle strhol hukot z neba, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili, a na každom z nich spočinul jeden. (Sk 2, 1-3)

Cirkev sa po prvý raz predstavuje svetu. Nie je dielom ľudským, ale Božím. A tak ako Kristus, keď sa zjavil tomuto svetu, bol ponížený, chudobný, ignorovaný, podobne je to aj s Cirkvou: podobá sa hociktorému ľudskému náboženskému hnutiu. Cirkev je však mystickým telom Božieho Syna, ktorý sa stal človekom; je Božím kráľovstvom v čase i vo večnosti, skutočným a definitívnym Božím ľudom. Je pravým a večným Božím chrámom. Jej pôvodom je nebeský Otec, jej silou Duch svätý, jej srdcom Ježiš Kristus. Cirkev je autentické miesto veľkonočnej radosti. Nech je zvelebený Pán!

Prosba:

PANE, POTREBUJEME TVOJHO DUCHA, ABY SME SA AJ MY DOKÁZALI ZMENIŤ. NOSÍME V SEBE SKUTKY A SLOVÁ, KTORÉ SA TI NEPODOBAJÚ. PROSÍME, DAJ NÁM SVOJHO SVÄTÉHO DUCHA, ABY Z NÁS UROBIL TVOJICH MISIONÁROV.

Pod'akovanie:

ĎAKUJEME TI, DUCHU SVÄTÝ, ŽE SA NEHANBÍŠ PREBÝVAŤ V NÁS.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

V: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

ZÁVER

Kráčali sme za Kristom,
ktorý je Svetlo sveta.

Spolu s ním a v ňom
ďakujeme nebeskému

Otcovi, ktorý je
pôvodcom veľdiela
vzkriesenia.

BUĎ ZVELEBENÝ, SVÄTÝ OTČE, ZATO, ŽE SI NÁS ZAPLAVIL SVETLOM SVOJHO KRISTA A SILOU DUCHA SVÄTÉHO. AJ NAĎALEJ NÁS ZAHRŇAJ SVOJIM SVETLOM, ABY VO VŠETKÝCH NAŠICH SKUTKOCH A ÚMYSLOCH ZAŽIARILA TVOJA SLÁVA V NÁS A VŠETCI ĽUDIA DOŠLI K TEBE, NÁŠMU JEDINÉMU DOBRU. SKRZE KRISTA NÁŠHO PÁNA.

V úsilí prežívať každodenný život ako Veľkú noc nech nás
žehná všemohúci Boh Otec i Syn + i Duch Svätý. Amen.